

havarede Studenter, som lavede Optøjer paa Raadhuspladsen og paa Strøget, skulde have været jaget hjem ikke med Militær, men med Dampsprøjter, en kold Straale virker saa aldeles fortræffelig paa uopdragne Lømler og paa saadanne mislykkede Personer, som lavede nationalistisk Halløj. Jeg mente ikke, det var værd at anvende saa mange Penge paa disse uopdragne Personer, man skulde have givet dem en kold Douche, saa de kunde høre op med deres Narrestrøger. Det var den ene Side af Sagen, den anden var, som jeg ogsaa skrev i den Artikel, det ærede Medlem oplæste et Par Linier af, at danske Soldater skulde dog ikke nogen Sinde komme Fjenden saa nær, at de kunde blive skudt eller skyde nogen, og derfor mente jeg ikke, det var nødvendigt, at der skete saa mange Indkaldelser. Jeg krævede derfor som saa mange andre, som hele Socialdemokratiet, at Sikringsstyrken snarest muligt skulde sendes hjem. Vi har jo hørt bl. a. af den ærede Ordfører for mit Parti, at naar man endelig skulde have noget af Sikringsstyrken sendt hjem, maatte man købe det ved Indrømmelser til Venstre og det konservative Parti. Det ærede Medlem Hr. Nørskov har ingen som helst Ret til at bebrejde den daværende Minister noget i saa Henseende. Jeg kan gøre det ud fra mit socialdemokratiske Synspunkt, ud fra det Syn, jeg har nævnt, men det ærede Medlem kan ikke gøre det, thi han og hans Parti ønskede netop mere Militærvæsen, end den daværende Krigsminister vilde være med til.

Med Hensyn til Soldaterne maa jeg i øvrigt antage, at det ærede Medlem og hans Parti har ganske samme Anskuelse, som jeg havde i 1914 og fremdeles har, nemlig at Soldaterne ikke skal komme der, hvor der kan være Fare for at de bliver skudt, ellers kan jeg ikke indse, hvorfor man lægger Soldaterne over i Jylland. Den Gang der var Fare paa Færde i Jylland, var der ingen Soldater derovre; efter den nuværende Forsvarsordning skal der ikke være videre mange Soldater i Jylland. Før Krigen kunde der være Tale om, at der kunde komme militære Indfald i Jylland fra andre Lande, baade i Esbjerg og Syd fra, fra Grænsen mellem Danmark og Tyskland; da kunde der være Fare paa Færde, det blev udtalt af flere, bl. a. af den nuværende højtærede Kirkeminister. Nu derimod er der ingen Fare i Jylland, men nu lægger man Soldater derover. Det maa være efter det samme System, som jeg har gjort gældende, at de skal være paa Steder, hvor der ikke er Fare for, at Fjenden gør dem noget, og det

forekommer mig, at der just derfor er saa meget mindre Grund til at lave dette forholdsviis store og dyre Militærvæsen, som det ærede Regeringsparti nu er i Færd med at gennemføre.

I øvrigt maa jeg sige, at de ærede Ordførere for de konservative Partier har aabenbart intet lært og intet glemt, de argumenterer blot med, hvad der er sagt og gjort af andre Partier. Man har intet lært af Verdenskrigen eller Forholdene efter Krigen i de 7—8 Aar, siden den udbrød; og i hvilke vi har oplevet en Verdenshistorie af lige saa stor Betydning som hele det foregaaende Aarhundredes. Men det er altsammen gaaet sporløst hen over dem, de har ikke lært noget deraf; de vil bare lave et Militærvæsen som før Krigen uden Hensyn til, hvad der er sket siden. Det forekommer mig at være en meget daarlig Politik. Det er mig et Symbol, hvad det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde forleden, at København var rolig for et Bombardement i 1914. Der var ikke Tale om andet end, at Folk sov roligt i deres Senge som ellers; de frygtede ingenting. Netop saa sorgløse optræder de ærede Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti; de tager ikke Hensyn til Kendsgerningerne og tager ikke Hensyn til de sagkyndiges Oplysninger om, hvor daarligt Forsvaret er, og hvor daarligt vort Militærvæsen er; de lærer intet, og de glemmer intet. Saa meget synes jeg dog maa være sikkert, at efter Verdenskrigen er der kun een Lære at tage for de smaa Folk, og det er, at de skal intet Militærvæsen have. Enhver lille Stat, der kommer ind i den militære Valsemølle, bliver knust, han faar intet at gøre i Fremtiden, han er færdig, og derfor er det eneste, vi Danske som en af de mindste Nationer i Verden har at gøre, at afruste, en Gang for alle at blive færdig med alt Militærvæsen, der ikke kan andet end bringe os til Afgrundens Rand.

Jeg nærer dog ingen Illusioner om, at de konservative Partier skulde blive klogere. Der er sikkert ingen Tvivl om, at de vil lave det Militærførlig, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard nu har givet dem Stikordet til, og vi maa altsaa belave os paa, at de to ærede Partier i Løbet af den kommende Maaned vil faa et daarligt Militærførlig lavet. Men saa vil jeg gerne sige til den højtærede Forsvarsminister, at hvis man vil lave et Militærvæsen, skal det sejle under eget Flag og ikke snylte paa de borgerlige Erhverv, saaledes som det delvis gør nu. Det er jo saaledes, at der under Marineministeriet er adskillige civile Institutioner, Fyrvæsenet, Vagervæsenet, Meteorologisk Institut, Lods-